

Met ernstige blikken en met trots wordt de toekomstige trapleuning voor de trap in de Cabrery in ogeschouw genomen.

Leren in de praktijk

Ambachten en feminisme

Net als bijna overal elders zijn we in Longo maï gevoelig voor de actuele discussies over wederzijdse toestemming en feminisme. Ook de genderspecifieke verdeling van werk is een thema. Waarom zouden vrouwen niet kunnen lassen?

Bij Longo maï zijn er altijd lasnaden te maken om landbouwwerktuigen te repareren of om alledaagse voorwerpen te bouwen. Van tijd tot tijd komen er meer ambitieuze orders binnen, zoals trapleuningen! De binnentrap van het gemeenschappelijke huis van de coöperatie Cabrery moest worden beveiligd. Ik kon geen beter voorwendsel bedenken dan een bouwopdracht als deze om nieuwe mensen op te leiden in het lassen.

Als je voor metaalbewerker gaat leren, is mijn ervaring dat je je als vrouw moet wapenen met een portie geduld en moed, want dit werk wordt meestal door mannen gedaan. Je krijgt nogal vaak sexistische, ontmoedigende of intimiderende opmerkingen te horen. Bovendien zijn de cursusdeelnemers eigenlijk altijd mannen. Daar kan je je als vrouw best alleen voelen, je kennis wordt zo veel minder

serieus wordt genomen dan die van de mannen, dat je je soms afvraagt of het wel echt in orde is, dat je dit vak uitoefent.

Het is voor mij belangrijk geworden dat dit verandert, dat we ons de uitoefening van een zogenaamd 'mannelijk' beroep opnieuw kunnen toe-eigenen, als mensen die zich vrouw voelen. Waarom niet meer vrouwen opleiden zodat er meer van hen in de werkplaatsen zijn? En zo kozen Sonia en ik ervoor dit collectieve lasproject in de Cabrery als cursus zonder mannen uit te voeren.

Creatief samenspel

Het idee werd meteen goed ontvangen in de Cabrery en ondanks enige discussie (die is er altijd) met een paar vrienden, trok het vrouwen van drie verschillende Longo maï coöperaties aan.

Sonia en ik hadden al verschillende

ervaringen opgedaan op het gebied van ijzeren balustrades. We zijn niet echt professioneel in het cursussen geven, maar we kregen het voor elkaar iedere deelnemer persoonlijk te begeleiden. Enkele mensen hadden al enige kennis over metaalbewerking en iedereen inspireerde elkaar. Gedurende tien dagen namen we de tijd om elkaar aan te moedigen, kracht te geven, te concentreren en veel te lachen. Terwijl iedereen vertrouwen kreeg in haar vermogen om met gevaarlijke machines om te gaan, ontwikkelden we onze technische vaardigheden. Zo versterkten we ook ons zelfvertrouwen, en het vertrouwen dat we toch echt recht hebben dit handwerk uit te oefenen.

Naast het aanleren van technieken om het metaal voor te bereiden, het regelen en in elkaar zetten van de verschillende machines, het aanleren van nieuwe veiligheidsreflexen

in verband met de risico's die nu eenmaal bestaan bij het lassen, en de concentratie die nodig is om met een lasstaaf om te gaan, was het ook een tijd van gezamenlijke creatie. Omdat we het ontwerp van de trapleuning niet op voorhand hadden bepaald, kon elke persoon haar eigen ideeën inbrengen. Zo werd het resultaat, hoe bescheiden ook, een collectief werk.

Na deze training is zeker niet iedereen in staat in haar eentje zo'n hele leuning in elkaar te zetten, maar dat was het doel ook niet. Maar als er moeilijke lassen te maken zijn, dingen te repareren of te bouwen of gewoon de wens bestaat iets te creëren met ijzer, dan ja, heeft iedereen nu de mogelijkheid dat te doen. Tijdens de hele cursus zijn trouwens nog een heleboel bijzondere kunstwerken onder de vingers van de leerlingen ontstaan. We repareerden een kruiwagen, een kinderfiets en enkele tanden van de cultivator waarmee de aarde tussen de wijnstokken van het landgoed wordt bewerkt. Is eenmaal de vlam van de passie voor ijzer ontbrandt, dan zijn er talloze mogelijkheden om te oefenen en blijkt er niets te zijn dat die vlam kan doven!

Marie-Line Müller

Bevriende projecten

Gastvrijheid als kans

Riace is een klein Italiaans dorp in Calabrië, vlakbij de kust. Sinds 1998 stond op het plaatsnaambord 'Riace – dorp van de gastvrijheid'. Na veel tegenslag komt het dorp wat dat betreft weer tot leven.

In een omgeving van armoede werd dit dorp met uitsterven bedreigd door de leegloop van het platteland en de bedreiging van de georganiseerde misdaad. In 1998 is een boot met 200 Koerden op de vlucht voor oorlog en armoede op de kust geland. De toenmalige burgemeester Domenico Lucano en de inwoners van Riace openden de deuren van het dorp voor hen. De onbewoonde huizen gaven de vluchtelingen een thuis. Om toekomstige projecten een kader te geven, werd al snel de vereniging Città Futura (Stad van de Toekomst) opgericht. In deze tijd ontstonden ook de vriendschappelijke banden tussen Longo maï en Riace.

Deze opvang van vluchtelingen maakte het mogelijk om collectieve economische activiteiten op te zetten, waarbij zowel de mensen uit het dorp als de vluchtelingen betrokken werden. Het was een nieuwe ontwikkeling die ook werkzaam bleek te zijn tegen de vlucht naar de stad en de complotten van de maffia.

Vanaf 2016 begonnen de eerste aanvallen op dit voorbeeldige integratiemodel, dat de opvang van bijna 3000 mensen mogelijk heeft gemaakt. Onderzoeken en controles gericht op kleine administratieve onregelmatigheden hebben er geleidelijk aan toe geleid dat subsidies zonder waarschuwing zijn ingetrokken. Daarnaast werden 29 personen aangeklaagd. Bovendien werd Domenico Lucano eerst onder huisarrest geplaatst en vervolgens verboden om in zijn eigen gemeente te verblijven.

Eind 2018 had de ontmanteling van dit opvangmodel door minister Salvini uiteindelijk tot gevolg dat de meeste migranten het dorp moesten verlaten, de werkplaatsen (keramiek, hout, glas, weverij, chocolade, borduurwerk) werden gesloten en de lonen voor de werkplaatsleiders niet meer konden worden betaald. Dit alles veroorzaakte grote chaos in de gemeenschap - het Riace-model maakte een moeilijke tijd door!

Het nieuwe stadsbestuur heeft in-

tussen al veel vernield, bijvoorbeeld door het bord 'Riace, dorp van de gastvrijheid' te vervangen door de beelden van de heiligen Cosma en Damiano. Ook het gedenkteken voor Peppino Impastato (journalist gedood in 1978 voor het aan de kaak stellen van de maffia Cosa Nostra) is verwijderd. Daarna kwam de leerboerderij aan de beurt. Nadat alles was verzegeld, werd de sloop ervan bevolen. Op de grond staan onder andere de stal van de ezels die gebruikt worden voor afvaltransporten en andere gebouwen die als illegaal worden beschouwd vanwege het ontbreken van de juiste bouwvergunningen. Hier moet een andere activiteit - en een ander symbool - van de gastvrijheid van Riace verdwijnen.

Het laatste tragische nieuws is de definitieve sluiting van de ziekenboeg in het gemeentehuis, waar artsen vrijwillig en gratis medische zorg aan migranten en burgers verstrekten. Zonder het op te geven, proberen ze nu een nieuw ziekenstation op te zetten in een kamer van de vereniging Città Futura. Na een jaar strijd voor het voortbestaan van Riace door Città Futura, door lokale, nationale en internationale solidariteit en door de oprichting van de stichting È stato il vento (Het was de wind) die giften voor het project inzamelt, geeft de nieuwe bloei van activiteiten eindelijk hoop: de ontwikkeling van een alternatief toeristisch netwerk,

de heropening van ambachtelijke bedrijven die werk creëren voor migranten en dorpsbewoners, de opening van een zelf georganiseerde school en de opening van de nieuwe oliemolen die een belangrijke en eeuwenoude traditie in Riace voortzet. Al deze activiteiten zijn eindelijk weer een middel tot integratie geworden. De mensen in Riace willen hun deuren blijven openen voor migranten.

De wind waait eindelijk weer in de goede richting omdat, zoals Domenico Lucano zegt, "gastvrijheid een kans en een bron is. We moeten een buitenlander niet als een vijand zien, maar er trots op zijn hem te kennen."

Valentina Malli

Bevriende projecten

Collectieve dynamiek

Het behoud van landelijke gebieden is een van de stokpaardjes van Longo maï. Daarom ondersteunen we een beweging in Frankrijk die de bouw van een vliegveld bij Nantes in Bretagne verhinderde.

Twee jaar na de overwinning op het luchthavenproject in Bretagne, wonen er ongeveer honderdvijftig mensen op het voormalige ZAD (zone à défendre) van Notre Dame des Landes. Deze inwoners, die allemaal hebben deelgenomen aan de strijd tegen het vliegveld, zetten hun avontuur voort.

Ze willen hun agrarische, ambachtelijke of culturele activiteiten, hun leefomgeving en hun pogingen anders te leven in deze wereld, een duurzame vorm geven. De staat en het departement Loire Atlantique zijn overeengekomen om samen met de voormalige 'zadisten', pachtovereenkomsten te ondertekenen voor 350 ha. De zogenaamde "historische" boeren, die deelnamen aan de strijd, krijgen 305 ha toebedeeld. De overige 400 ha landbouwgrond zijn nog steeds onderwerp van conflict tussen de grote boeren die alleen maar dromen van uitbreiding en de nieuwe bewoners. Zij willen dat al dit land, dat door de inzet van verschillende verzetsbewegingen vijftig jaar lang ontsnapt is aan de industrialisatie, in een samenhangend geheel beschermd blijft.

De inwoners hebben samen met de

Open dag op een van de boerderijen op de ZAD. Ieder kan zijn eigen pannenkoek bakken.

steunvereniging een schenkingsfonds opgericht, een soort eenvoudige stichting, getiteld 'La terre en commun – gemeenschappelijk land'. Het doel van dit fonds is om de woon- en landbouwgebouwen die tijdens de jaren van de strijd 'bezet' waren, te kunnen kopen van het departement en de staat. Ook moeten alle gebouwen worden ge-

legaliseerd, die tijdens de periode van verzet tegen het vliegveld zijn ontstaan en die niet door de politie zijn vernietigd. Ook de 40 ha van het Rohanne-bos ontsnapte vijftig jaar lang aan industrieel bosbeheer. De Franse nationale instantie voor bosbeheer ONF en het departement zijn niet bereid om dit bos te verkopen, maar er wordt onderhan-

deld en er is hoop dat de 'zadisten' een grote mate van autonomie krijgen in het beheer van dit bos. Een dertigtal inwoners van de ZAD hebben een coöperatie opgericht, de Coopérative Bocagère, een collectief experiment om "te proberen ons te weren tegen de hardnekkigheid van de overheid die tot elke prijs ons alleen als individuen wil zien om beter greep op ons te krijgen". Rondom het thema hout zal de coöperatie opleidingen aanbieden in timmerwerk, zagen, houtslepen met paarden en bosbouwwerkzaamheden. Maar ook andere activiteiten staan op het programma: boomkwekerijen en bomenplanten, boomgaarden met oude fruitsoorten, moestuinbouw, schapen- en rundveehouderij, veldgewassen, oliehoudende gewassen, boekweit en granen, transformatie tot meel voor de Bretonse pannenkoeken en bakkerijen. Het gaat hun om het in praktijk brengen van een boerenlandbouw, die collectief is en zorg draagt voor het speciale coulisselandschap. "Hoewel ze zijn gered van de geplande betonning, zijn deze gronden en de biodiversiteit nog steeds in gevaar, zoals alle landbouwgronden in de wereld. Ze worden bedreigd door de ongebreidelde uitbreiding van industriële agrarische bedrijven en hun verwoestende praktijken. Om deze gronden te redden en met anderen te delen, dragen we met onze beweging bij aan de collectieve dynamiek boeren te vestigen."

Bertrand Burollet

Oekraïne

Met je rugzak op de bergen in!

Mijn naam is Iris, ik ben 23 jaar oud, ik ben geboren in de Oekraïense coöperatie van Longo maï, ik ben advocaat en mijn prioriteit in het leven is het beschermen van de enige bergen in ons land - de Oekraïense Karpaten.

In het Svydovets gebergte wil een oligarch een nieuw megaskigebied bouwen in een van de laatste

wildernissen van Europa. En dat in een tijd waarin we geconfronteerd worden met een ernstig probleem van biodiversiteit. Men gaat ervan uit, dat in Europa 60 procent van de beschermde soorten en hun habitat in een zeer ongunstige staat van instandhouding verkeren.

Dit wordt nog verergerd door de massale ontbossing. Nog schrijnender is de verstedelijking van de bergen, die niet meer ophoudt. Wat is het nut van het bouwen in de huidige onbewoonde gebieden? Waarom wordt er in een land waar de bevolking steeds kleiner wordt, steeds meer grond bebouwd?

Daarom hebben we drie jaar geleden de ecologische beweging Free Svydovets opgericht. Deze zomer ben ik zelfs naar de VN gegaan om bekendheid te geven aan deze zaak. We hebben onze krachten gebundeld met het Bruno Manser

Iris is bij de VN-klimaattop in New York een fervent woordvoerder van de beweging 'Free Svydovets'.

Fonds in Zwitserland om milieucriminaliteit aan de kaak te stellen, bewijzen te verzamelen en voor de rechtbank te brengen. We moeten deze oerbossen beschermen. De strijd is de moeite waard, maar we hebben niet veel gewicht in verge-

lijking met de oligarchen, de staten, de lobby's van de grote bedrijven. We worden er vaak van beschuldigd dat we tegen de economische ontwikkeling zijn of dat we naïeve utopisten zijn.

In Longo maï hebben we geleerd

dat we onze agressieve impulsen moeten temperen. Daarom creëren we liever op ons eigen niveau alternatieven, in afwachting van een eerlijkere wereld, dan anderen met ideologische kritiek om de oren te slaan.

In ieder geval dwingt de klimatologische noodtoestand ons om nu meteen te reageren. Daarom nodig ik u uit om op vakantie te komen naar onze prachtige Oekraïense bergen. Ja, we weten dat de maaltijden meer gastronomisch zouden zijn aan de Franse Riviera of in Italië. Maar wij bieden u tegen bescheiden prijzen aan het nuttige met het aangename te verenigen. U kunt deze prachtige oerbossen bezoeken, genieten van de frisse lucht, de buitengewone landschappen en de Oekraïense gastvrijheid.

Door te komen wandelen, uitrusten en van onze mooie regio te leren, helpt u ons bij het redden van de weinige oerbossen die in Europa overblijven. We hebben een dozijn berggidsen, herbergen en hotels bij elkaar die Free Svydovets Friendly zijn en die vanaf deze zomer klaar staan om u het uitzonderlijke karakter van de Karpaten te laten ontdekken. U kunt via de Stichting Pro Longo maï in Amsterdam contact met ons opnemen.

Iris Del Sol

Zwitserland

Intensieve contacten

Meerdere projecten in de buurt van onze Zwitserse coöperatie Le Montois proberen al sinds geruime tijd gezamenlijk te experimenteren met collectieve levensvormen. Het contact tussen de groepen is intensief.

Zij, dokter en gepassioneerd herborist, hij, knutselaar en gelegenhedskunstenaar, wisselen hun gedachten uit over hun dag: "Heb je het spektakel in de Cantine gezien?" "Nee, ik was in de Pichoux om de courgettes in te blikken en daarna kon ik in Vauffrey nog helpen op de bouw. Kom je trouwens morgen naar het maandelijkse diner in Montois?"

Cantine, Montois, Pichoux, Vauffrey klinken misschien vreemd voor wie onze omgeving niet kent. Tussen deze vier plaatsen in het Franse en Zwitserse grensgebied van de Jura is een nieuwe dynamiek ontstaan door intermenselijke, maatschappelijke en feestelijke uitwisselingen. De projecten experimenteren met het leven in gemeenschap en dat is een grote uitdaging. Want het leven in een collectief is voortdurend in beweging, een heleboel dingen worden permanent ter discussie gesteld en inertie is een woord dat we eigenlijk niet kennen.

In chronologische volgorde staat de Montois boerderij op de eerste plaats. Deze Longo maï-coöpera-

tie is sinds 1986 in de vallei van Undervelier gevestigd. Vervolgens werd in 2016 de vereniging 'La Cantine' opgericht, aan de rand van de stad Delémont, in de voormalige kantine van de Von Roll fabriek, die in Zwitserland onder andere putdeksels voor rioolputten vervaardigt. De Cantine biedt onderdak aan een tiental mensen die cultureel geëngageerd zijn en die collectieve en creatieve experimenten aanbieden en delen met de bewoners van Delémont of met mensen op doorreis.

Regionaal netwerk

Twee jaar later verhuist een deel van het collectief van de Cantine naar Vauffrey in de Franse Jura, een dorp op iets meer dan een half uur rijden van Delémont. Deze groep wenste een meer landelijke omgeving en vond een voormalig landhuis dat door zijn omvang uitzonderlijke mogelijkheden biedt als accommodatie van gasten. Maar eerst zijn er enorme renovatiewerkzaamheden nodig. In hetzelfde jaar werd het verlaten 'Hôtel du Pichoux' in Undervelier door een ander col-

lectief overgenomen. Dit imposante witte gebouw, in het midden van het dorp, heeft een nieuw leven gekregen. Een collectief georganiseerde kantine, concerten en gezamenlijke bouwwerkzaamheden maken er een bijenkorf van. Een dorpswinkel staat op de planning.

Tot zover de chronologie. De opkomst van deze collectieven, met de daarbij behorende uitwisseling en wederzijdse ondersteuning, leidt tot een onvervangbaar regionaal netwerk. Het omvat gemeenschappelijke landbouw, sociale activiteiten, burgerinitiatieven, uitwisseling van kennis over bouw en restauratie en een maandelijkse gezamenlijke maaltijd, die beurtelings door een andere groep wordt georganiseerd. Het voortbestaan van de Cantine wordt echter bedreigd. De stichting VonRoll Infratec AG heeft de tienjarige huurovereenkomst die de stichting aan de Cantine had beloofd, opgezegd. De voorzitter van de raad van bestuur van de stichting wil niet in onderhandeling treden en het beroep tegen de beëindiging van het huurverdrag is in eerste instantie door de rechtbank afgewezen, hoewel de motieven voor de beëindiging allang zijn komen te vervallen. De strijd voor het behoud van deze plaats van alternatieve cultuur en sociale betrokkenheid wordt ondersteund door de verschillende collectieven en een regionale steunvereniging. We laten de Cantine niet alleen!

Laura Donzé

Dag van het bos

Op 3 november jl. organiseerde Longo maï in Bazel een themadag rond het bos. Met meer dan 200 mensen werd dit evenement goed bezocht. Als inleiding vertelde de auteur en bosbouwkundig ingenieur Dr. Ernst Zürcher over zijn onderzoeksresultaten in de chronobiologie, het biologische ritme van de bomen, en het verband tussen externe milieuomstandigheden en de toestand van de bossen vandaag de dag. De Oekraïense vrienden van Longo maï, de Free Svydovets alliantie, en Dr. Lukas Straumann van het Bruno Manser Fonds gaven een overzicht van de campagne om een van de laatste oerbossen in Europa in de Oekraïense Karpaten te redden. In dit natuurgebied wordt een gigantisch skigebied gepland. De Longo maï coöperatie Trey nas in het Franse Centraal Massief, die zich inzet voor duurzaam bosbeheer, verstrekte informatie over de talrijke opleidingsmogelijkheden in het bos die de coöperatie biedt. De presentaties gingen gepaard met een levendige discussie met het publiek. Om weer op krachten te komen, werd er een maaltijd aangeboden met producten van de Longo maï coöperaties. De avond werd afgesloten met een solidariteitsconcert van de groep 'Musique Simili'.

Gabi Rahm

Het waterreservoir achter de amandelboomgaard van St. Hippolyte is lekker vol. De zomer kan komen!

Provence

Gevulde vijvers

In de vorige uitgave van dit blad schreven we over de drie geplande waterreservoirs in Limans (Alpes de Haute Provence). Deze reserve is nodig voor de irrigatie van de moestuinen, de frambozen, de rode en zwarte bessen en de fruitbomen in de droge zomerperiode.

Dit jaar hebben we heel wat bereikt. Alle werkzaamheden zijn op tijd afgerond, zowel de aanleg van de vijvers als de realisatie van een nieuw waterleidingnet en beregeningsinstallaties. Het begin van de vrij regenachtige herfst maakte het mogelijk om de drie reservoirs snel te vullen, zowel die van de Pigeonnier en de Bosquet (elk 1500 m³) als die achter Saint-Hippolyte (3000m³). We hebben dus al het water dat we nodig hebben voor het volgende seizoen op voorraad.

In het najaar moest de aannemer ingrijpen om de dijken die op natuurlijke wijze waren gezakt, weer op te hogen. We konden daardoor dus niet in het najaar gras op de dijken zaaien.

Helaas bleef het in november bijzonder veel regenen. Sinds september hebben we meer dan 700 mm water gehad (een 'normaal' gemiddelde is 750 mm per jaar), wat aanzienlijke schade aan de stroomafwaarts gelegen rivieren in de omgeving heeft veroorzaakt.

Dit is niet zonder gevolgen gebleven voor onze werken: de vijvers van Saint-Hippolyte en de Bosquet hebben goed standgehouden, maar

op de Pigeonnier zijn een aantal afwijkingen te zien. Door een aardverschuiving stortte de onderste dijk enkele tientallen centimeters in. We hebben onmiddellijk een deel van dit reservoir leeggemaakt om geen verdere risico's te lopen. We zijn nu op zoek naar een deskundige die ons voor de herstelwerkzaamheden advies kan geven zodat dit niet weer kan gebeuren. Het lijkt ons dat de problemen kunnen voortvloeien uit de bijzondere kleiige terreingesteldheid op die plaats of door de buitengewone regenval, waardoor veel water langs de voet van de dijk stroomde. Ook onze boring onder aan de heuvel in het grondwater van het riviertje de Laye heeft problemen ondervonden. De wassende rivier heeft de hele installatie onder water gezet, waardoor er schade aan de elektrische apparatuur is ontstaan. We zijn er hard mee bezig voor elk probleem een juiste technische oplossing te vinden en vertrouwen erop dat al deze problemen in de komende tijd zullen worden opgelost.

Gérard Chaupin

Nederland

Zadenruil en meer

Reclaim the Seeds (= Laten we de zaden weer opeisen) is een evenement waarbij het uitwisselen van zaden en informatie wordt gecombineerd met discussie over politieke thema's en praktische workshops. Het doel is meer mensen betrokken te krijgen bij de strijd voor agrarische biodiversiteit en een robuuste, duurzame voedselproductie. Op het moment ligt het focus vooral bij het verzet tegen patenten op gewassen en een klimaat neutrale, 'fossiel vrije' landbouw.

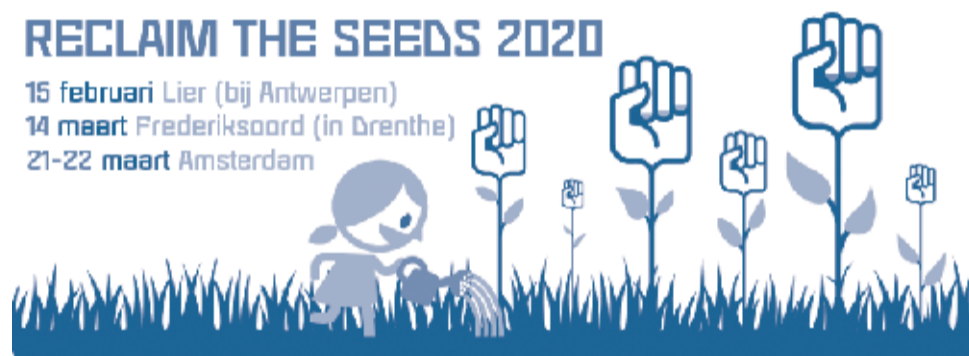
Dit jaar vinden er drie evenementen plaats in België en Nederland. Op 15 februari organiseert de Zadenwerkgroep van Velt zijn vierde Reclaim the Seeds in Lier. Dit is dé plek voor tuinliefhebbers en levensgenieters uit Vlaanderen om zaden, knollen en stekjes te ruilen of aan te kopen bij gespecialiseerde handelaars. Op het programma van 10.00 tot 17.00 staan boeiende gesprekken, interessante lezingen en inspiratie voor positief verzet. Locatie: Mallekotstraat 43, 2500 Lier.

De Noordelijke zadenmarkt is dit jaar op 14 maart 2020 van 11.00 tot 17.00 op de Fruithof in Frederiksoord. De Fruithof sluit enorm goed aan bij de Noordelijke zadenmarkt als instandhouders van unieke his-

torische fruitrassen als cultureel erfgoed. Zo'n 800 verschillende appel-, peren en pruimenrassen worden hier onderhouden. In de kassen zullen weer talloze kramen met zaden, knollen en bijzondere eetbare planten te vinden zijn en heerlijke versnaperingen. Tevens is er een afwisselend en inspirerend programma van workshops en lezingen. Adres: Majoor van Swietenlaan 1a, 8382 CE Frederiksoord. Op 21 en 22 maart vindt de nieuwe editie van het Reclaim the Seeds festival 2020 in Amsterdam plaats op de Fruittuin van West, elke dag van 11.00 tot 17.00 uur. De Fruittuin is een levendig biologisch dynamisch boerderij met veeteelt, fruit en een groentetuin en is een prima locatie voor het festival. Een groot aantal kramen biedt zaden, planten, knollen, informatie en documentatie aan. Gedurende de twee dagen vinden lezingen, workshops en rondleidingen plaats. Hier wordt zowel aandacht besteed aan de problemen waar de landbouw en onze maatschappij mee te maken hebben als aan de mogelijke politieke en praktische alternatieven.

Adres: Tom Schreursweg 48, 1067 MC Amsterdam

Meer informatie: reclaimtheseeds.nl

Vakantie

Provençaalse charme

In Longo maï denken we na over alternatieve vormen van samenleven en gemeenschapsleven, maar ook over een andere manier van reizen en ontdekken. Dit was ook een van de redenen waarom we in 1979 de vereniging 'Les Saisons' hebben opgericht en met behulp van onze vriendenkring de ruïnes van het oude gehucht Les Magnans hebben verbouwd tot vakantiewoningen. Dit gehucht behoort tot de naburige gemeente Pierrerie en ligt in de heuvels van de Haute Provence tussen de rivier de Durance en de bergen van de Montagne de Lure. De vereniging 'Les Saisons' verwelkomt het hele jaar door gezinnen, individuen en groepen die willen genieten van de magie van de Provence, in alle rust willen werken of gewoon willen ontspannen en luieren. Vanuit Les Magnans kunt u verschillende wandelingen te voet, te paard of op de fiets maken om historische plaatsen, regionale markten en culturele evenementen te bezoeken. U kunt ook de oudste en grootste Longo maï coöperatie, met de drie neder-

zettingen Le Pigeonnier, Grange neuve en Saint-Hippolyte bezoeken om de mensen en hun talrijke activiteiten te leren kennen. Ook de Longo maï-wijngaard, 'La Cabrery' is een dagtochtje waard.

De infrastructuur van het vakantiedorp en het hotel-restaurant 'Le Mouton Noir' zijn ook geschikt voor het ontvangen van groepen. Ze zijn het hele jaar door veelgevraagd voor seminars, cursussen, excursiegroepen en verjaardags- of huwelijksfeesten. Wij bieden volpension voor groepen van 15 personen of meer en onze Longo maï-koks bereiden specialiteiten van over de hele wereld. Als u uw reisplannen voor het jaar 2020 nog niet hebt voltooid, kunt u eens kijken op de website van de vereniging 'Les Saisons': www.auxsaisons.free.fr.

Elke Furet

Colofon

Het Nieuws uit Longo maï verschijnt drie keer per jaar
Hoofdredactie: Babette Stipp
Productie: Michael Rössler, Ieke Dekker
Druk: Druckwerk 14, Dargun

Contactadres:
Stichting Pro Longo maï
Amerbos 528 HS
1025 XT Amsterdam
Tel. 06 28 45 17 62
IBAN: NL86INGB0000314983
info@longomai.nl - www.longomai.nl

Le Montois, CH-2863 Undervelier
Tel. 0041 32 42 65 971

Grange neuve, F-04300 Limans
Tel. 0033 492 73 05 98

Hof Ulenkrug, Stubbendorf 68
D-17159 Dargun
Tel. 0049 39959 23881

Hof Stopar, Lobnik 16
A-9135 Eisenkappel
Tel. 0043 4238 8705